

Uredništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravištvo:
Schillerjeva cesta šte. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogerske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrletno . . . K 6.30
mesečno . . . K 2.10
Za Nemčijo:
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za oglase (inzerate) se
plačuje od četverostopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Štev. 70.

Telefonska številka 65.

Celje, v ponedeljek, 29. marca 1910.

Cekovni račun 48.817.

Leto II.

Katoliško in pravoslavno Slovanstvo

Ker so Poljaki izdali geslo: Brez poročstva ne pojdemo v Sofijo, je izdal predsednik bulgarskega pripravljaln. odbora za novoslovanski shod v Sofiji, Bobčev, poziv, v katerem pravi, naj bi se politična vprašanja sploh izločila iz shodovega programa in naj bi se razpravljalo le o kulturnih vprašanjih. — Ako zatorej Poljaki ne morejo poslati uglednih politikov v Sofijo, pa naj pošljejo zastopnike znanstvenih in literarnih zavodov. Ta predlog ni zgrešil učinka na Poljake. Pokazalo se je, da je misel vseslovanske skupnosti vendar že globoko prodrla v mišljenje poljskega naroda in da se danes Poljaki nočejo odreči stikom z ostalimi Slovani, ker tega storiti ne morejo. Pa kaj bi bilo začeti z Rusi, s katerimi se nočejo sniti na slovanskih posvetovanjih v Sofiji?

Poslednji zvezek »Swiata Slowianskega« je priobčil kar dva odgovora na to vprašanje. Stanislav Skaržinski predlaga, naj bi se ustanovili dve slovanski skupini: ena katoliška z latinsko kulturo in druga pravoslavna z bizantistično kulturo. Urednik S. S. je uvidel sam, da je ta predlog nemogoč, (ki sicer ni nov, temveč se je že lani razpravljalo o njem tudi v našem listu,) ter je sam dostavil lasten predlog v tem pravcu, da Slovanov ne gre deliti tako kakor jih je razdelila zgodovina in minulost, temveč tako, kakor jih bode delila bodočnost. Tam se pa bodo delili Slovani po svojem razmerju do Poljakov. In tu sodi, da bodo s Poljaki predvsem vsi katoliški zapadni Slovani, in sicer ne z verskih nagonov, temveč iz političnih. Ako se Rusija ne bode poravnala s Poljaki, ne bodo imela za slovansko misel nikake vrednosti temveč ji bode poprej za oviro. Avstrijski Slovani nimajo toliko vseslovanskih teženj kolikor konkretne in bližje slovanske cilje na Avstrijskem, katerih ne dosežejo brez poljske pomoči. Ne morejo se torej postaviti proti Poljakom in se povrniti k ruskemu panslavizmu, tudi zaradi tega ne, ker so se njihovi nazori o vseslovanski vzajemnosti dokaj spremenili vsled ruske »blaznosti«. Ker pa tudi ne morejo opustiti slovanskega vprašanja, bodo morali najti novo formulo za njegovo rešitev in sicer brez — Rusije. »Sw. Slow.« misli, da se pridružijo drugim avstrijskim Slovanom tudi Hrvati in ker se srbohrvatska vzajemnost tako naglo širi, tudi pravoslavni Srbi. In končno se pridružijo tudi Bolgari, kateri se še danes sicer opirajo na močno Rusijo, ker jo rabijo za dosego gotovih političnih ciljev; Rusija pa leze vedno bolj navzdol, svojemu propadu (!) nasproti, kar bode Bolgare naklonilo, da se bodo odvrnili od nje in iskali zavetja pri zapadnih Slovanih... Tako dobimo dva slovanska sveta: na eni strani Rusi sami, na drugi pa vsi ostali Slovani pod vodstvom Poljakov.

Na ta predlog prof. Konecznega odgovarjajo »Nar. listy« sledeče: »Misel »Sw. Sl.« ločiti Rusijo od ostalega Slovanstva je med Poljaki že davno priljubljena, dasi je le prazna domišljija. Spoštovanja pred zapadno kulturo nimajo samo Poljaki temveč vsi Slovani in največ častilcev ima zapadna kultura baš med Rusi. Ali vkljub temu, da spoštujemo zapadno kulturo, nočemo v njej utoniti, temveč hočemo ostati Slovani, ker imamo tudi mi lastne kulturne prvine, katere morajo ostati jedro naše bitnosti, ako si hočemo ohraniti svojo slovansko individualiteto. Slovanskih kulturnih prvin pa ima največ naravno da največji slovanski narod, Rusi, zato ni mogoče, da bi se prevedlo brez njih kako slovansko kulturno zenačenje in združenje. Blazno je danes misliti na bližnji razpad Rusije ali njenega ponižanja na državo tretje in četrte vrste. Bodoča njena sila in pomen ne tičita v njeni vladi (in lahko mirno dostavimo, v dinastiji) temveč v narodu samem. Narod, kateri si je umel ustvariti državo, obsegajočo pol Evrope in Azije, si svojih pridobitev v dogledni dobi ne bode dal vzeti. In Poljakom mora biti na tem, da si baš v dogledni dobi zasigurajo svojo narodnost. Priznavamo, da je njihov položaj v Rusiji in na Pruskem grozen, vendar pa ni tako obupen, da bi ne vzdržal pritiska ruske vlade do sofijskega shoda (in tudi še pozneje do preobrata). Poljaki še na nobenem vseslovanskem shodu niso ničesar izgubili temveč povsod pridobili, če že ničesar družega ne, pa nove simpatije. Našli jih bodo tudi v Sofiji, ako pridejo. Ako pa ne pridejo, bode pač treba delati brez njih — a za njihov blagor. Ločilni jez med Rusi in Poljaki mora pasti in bilo bi blazno, ako bi ga še bolj utrjevali, ker rabi Slovanstvo za osiguranje svoje kulturne individualnosti Rusi in Poljake. Dva slovanska sveta sta nemogoča.«

Zveza južnih Slovanov in slovenska pravna fakulteta

Predsednik »Zveze južnih Slovanov« g. drž. poslanec dr. M. Ploj je poslal uredništvu »Slovenca« na znane trditve o sklepu Z. j. Sl. glede junktima med slovensko in italijansko pravno fakulteto sledeči popravek: Ni res, da sem jaz v seji Zveze južn. Slovanov dne 18. t. m. izdal poseben komunike. Ni res, da se je v tej seji od strani Zveze vobče poslal komunike. Ni res, da je Zveza v tej seji sklepala o taktičnem postopanju proti vladnemu predlogu glede laške fakultete na Dunaju. Res je sicer, da je v tej seji član Zveze predlagal, naj se Zveza bavi z vprašanjem taktičnega postopanja v navedeni zadevi; res pa je tudi, da ni prišlo do nobene debate in do nobenega sklepa, ker sem jaz kot predsednik kluba takoj izjavil, da obstoja v tej zadevi sklep Narodne zveze iz zadnjega polletja, kateri veže Zvezo južnih Slovanov toliko časa, dokler ga niso spremenili ali razveljavili vsi jugoslovanski poslanci. To moje stališče se je odobrilo in s tem je bila ta zadeva končana brez debate in brez kakega sklepa. V Gradcu, 26. marca 1910. —

Politična kronika.

VLADA IN OBSTRUKCIJA V ŠTAJERSKEM DEŽELNEM ZBORU.

Pisali mo minuli teden, da se vlada nič ne zani- ma za usodo štajerskega deželnega zbora. Tik pred prazniki pa je naznanila graška »Tagespost« veliko novico, da misli Bienenrth na nova pogajanja v štaj. deželnem zboru. »Tagespost« je mnenja, da je prvi pogoj za »premirje« brezpogojna opustitev obstrukcije. Nekaj vrst nižje piše pa isti list v istem članku, da so Nemci pripravljeni za — pošten mir. Enkrat premirje, enkrat mir — znamenje, da se Nemci z vlado vred love za prazne in neodkritosrčne fraze. »Tagesp.« piše o zvezi med slovensko obstrukcijo in pogajanjem v češkem deželnem zboru. Zakaj bi jo tajili — seveda obstoja ta zveza! In sicer na ta način, da je slov. obstrukcija v Gradcu, da so slovenske razmere na Štajerskem živ dokaz za neupravičenost nemške obstrukcije v Pragi, ki ovira celo državo pri pametnem gospodarskem in socialnem delu; nasilje in krivičnost Nemcev na Štajerskem, ki nam ne puste prav nobenih še tako upravičenih narodnih pravic, kaže vso njih hinavščino na Češkem, kjer imajo vse — in so še vendar nezadovoljni, ker ne morejo kot manjšina gospodariti nad večino! Slovenci nismo iskali milosti v Gradcu in se nismo ponujali; toda dolžnost in skrb je osrednje vlade, da napravi red v Gradcu in da spomni Nemce na upravičenost naših zahtev. Nemci pravijo, da nimajo vzroka odklanjati pogajanj; dobro bi bilo, da se na isto stališče postavi danes tudi vodilna slovenska stranka v Gradcu. Naj se Nemcem in vladi pove naše želje in zahteve — saj na pot pogajanj bomo itak prisiljeni iti prej ali kasneje. Ako Nemci vztrajajo pri svoji trmoglavosti in izjava Tagesp. kaže na to, — nismo mi krivi gospodarskih škod, ki nastanejo v deželi, temveč nemško - nacionalna večina sama.

BIENERTH SE HOČE ZOPET POGAJATI.

»Pester Lloyd« je priobčil dopis z Dunaja, v katerem se pravi, da bode Bienenrth koncem prvega tedna v aprilu začel s strankami pogajanja zaradi programa povelikonočnega zasedanja državnega zbora. O prepotrebni preosnovi seveda ni govora; poprej bi moral imeti Bienenrth posojilno predlogo, najbrž tudi še finančni zakon in sporazum v češkem dež. zboru... Sila države je velika, zato se naj velike stranke spametujejo — in puste Bienenrtha na krmilu; tega seveda list ne dostavlja. O spametovanju Bienenrthovem kajpada ni govora. Ali bode šla Slovanska Jednota Bienenrthu na lim?

ITALJANSKO POSREDOVANJE.

V »N. W. Tagbl.« zagovarja italj. drž. poslanec Bugatto italj. pravno fakulteto iz že znanih vzrokov. Zar n'v pa je sledeči pr'ns: Ako bi Nemci in Slovani dovolili Italjanom najvišji kulturni zavod v mestu, katerega smatrajo ti za najprimernejše (Trst), so Italjani pripravljeni posredovati med nemškim in slovanskim taborom v Avstriji. Zdi se baje, kakor da je usoda določila Italjane in sploh romanske narode za posredovalce med germ. in slov. svetom v Evropi. Italjani — posredovalci med nami in Nemci! Dobri Bugatto gotovo sam ni verjel tega, kar je

pisal. Kako da bi mu potem verjeli mi? Italjani še niso doslej pokazali niti iskricke tiste pravičnosti, ki bi bila vsekakor potrebna za posredovalce...

Dopisi.

Iz Dravske doline. Dne 23. t. m. so se vršile v Lehnu pri Ribnici volitve krajnega šolskega sveta. Z žalostno resnico moramo danes objaviti, da je visela usoda slovenske lehenske šole v tem trenutku na niti izdajstva. Kajti, kakor je bilo opaziti v zadnjem času, je bilo pač zanimanje za ta velepomembni korak — izvolitev načelnika krajnega šolskega sveta — pri raznih sicer vrlih narodnjakih skrajno malomarno. Da je zaradi te malomarnosti skoraj prišlo načelništvo krajnega šolskega sveta lehenske šole za vedno v štajercijanske roke, je popolnoma nedvomno. Toda usoda tega vendar ni hotela. Zastonj so se že veselili razni brezenški štajercijanci in nemčurji, da dobijo takorekoč poveljstvo čez nas, zastonj so iztezavali suhe kremplje po slovenski šoli, kajti našel se je vendar mož, ki mu je pri vseh svojih skrbih bila v trenutku odločitve na srcu ležeča usoda slovenske šole in z njo slovenski otroci. Kakšne vzroke so imele različne merodajne osebe, da se je vsakdo brezpogojno že v naprej odrekal temu mestu, nam je v takem slučaju res uganka. Wesonig, pristaš ptujškega »Štajerca« je menda že komaj čakal, da bo po različnih odklonitvah domačinov izvoljen on, in skoraj bi se uresničil pregovor: »Če se dva pričkata, se veseli tretji«. Da g. Urbanc ni prevzel zopet načelništva, je navedel zadostne vzroke; omenimo tukaj, da si je on skozi lepo dobo 16 let pridobil za lehensko šolo mnogo zaslug. Ali bilo je vendar še dovolj drugih mož v krajnem šolskem svetu, ki so ravno tako zmožni za funkcijo načelnika kot g. Urbanc, ki se pa gotovo ne bi protivil izvolitvi, da ni v zadnjem času postal bolehen, kakor je izjavil sam. Gre pa vsekakor njemu zahvala, da je toliko uplival na svoje sovrstnike, da je ostal krajni šolski svet lehenske šole slovenski, kakor je bil dosedaj. A gosp. Fornezzi-ju, kot novoizvoljenemu načelniku pa najsrčneje častitamo ter se mu najtopleje zahvaljujemo na požrtvovalnosti, želeč, da bi mnogo let ohranil to funkcijo šoli v največjo čast in v korist svojemu narodu. Različnim štajercijancem iz Brezna pa bodi enkrat za vselej povedano, da, kako dolgo še bije v naših srcih tudi ena kaplja slovenske krvi, naše šole ne izdamo tako izlepa v požrešno, nikdar sito žrelo nemčurjev. Živeli slovenski kmetje iz Lehna!

Dnevna kronika.

a Poljski igralci na Dunaju. Prvi teden mesca maja bo v dunajskem »burgtheatru« gostoval ensemble lvovskega mestnega gledališča z izključno poljskimi umotvori.

a Grof Leo Tolstoj, ki je bil zadnji čas hudo bolan, je zopet okreval.

a Slovanski izseljeniški dom v New-Jorku. Bogata Amerikanka Jankees je darovala veliko hišo v Newyorku kot izseljeniški dom pod pogojem, da se bodo vanj sprejemali vsi slovanski izseljenci brez ozira na vero in pol. prepričanje. Dom je vzelo v oskrbo slovansko izseljeniško društvo, katerega predsednik je vsenč. profesor Pugin, tajnik pa Čeh Kukol. Te dni so dom otvorili.

a Srbski cerkveni kongres v Karlovcih je sklical cesar na 29. maja.

Jugoslovanska enciklopedija. Kakor je gotovo znano iz časniških poročil, je sprožila »Jugoslovanska Akademija znanosti i umjetnosti« v Zagrebu misel o jugoslovanski enciklopediji ter je v to svrhu stopila v zveze s kr. Srpsko Akademijo v Beogradu in Matico Slovensko v Ljubljani. Za sedaj se usojam Vas opozarjati na sledeče:

1. Jugoslovanska enciklopedija naj obsega sedanje stanje znanosti o južnem Slovanstvu, o ostalih balkanskih narodih naj obsega samo to, kar je potrebno, kadar se piše o južnem Slovanstvu. 2. Jugoslovanska enciklopedija obsega: geografijo, politično, cerkveno, kulturno in literarno zgodovino; etnografijo, jezik in narečja, arheologijo, folkloro, biografije odličnih mož južnega Slovanstva do danes. Pravo in prirodne znanosti obsega samo toliko, kolikor se specijelno tičejo južnega Slovanstva in njegovih zemelj. Vsaka stroka ima po en pregleden članek poleg specijelnih. 3. Prvo pripravljeno delo za enciklopedijo je sestavljanje abecede za vse stroke, o katerih pridejo članki v enciklopedijo (Toda če se že izdelujejo take abecede, ne bo odveč, ako gg. alfabetarji že naprej pri vsaki besedi abecede pripišejo kaj kot navodilo za pisatelje, n. pr. literaturo predmeta itd. Alfabetar vsake stroke naj vsako ime ali predmet napiše na poseben listič. Ko se dovrši vsa stroka, se natisne njen alfabet ter se, tako natisnjen, pošlje vsem strokovnjakom, da ga pregledajo in eventualno popolnijo. Potem se sestanejo vsi strokovnjaki na dogovor in odrede: 1. kdo bo kaj izdelal, 2. koliko prostora se da poedinim člankom. Nato se dogovorno odredi redakcija Enciklopedije. Prva naloga je sedaj, sestaviti abecedo pojmov oz. besed, ki naj bi se obdelale za članke v enciklopediji. „Znanstveni odsek“ Matice Slovenske je v svoji seji z dne 2. marca t. l. izkušal razdeliti to delo po navedenih strokah.

Štajerske novice.

Slovenec in slovenska pravna fakulteta. »Slovenec« ima v sobotni številki vse polno napadov na Zvezo južnih Slovanov in dr. Ploja v zadevi znane ga dozdevnega sklepa glede junktima med italijansko in slovensko pravno fakulteto. No — popravek, kateri se mu je poslal, mu bode zaprl sapo. »Slov.« tudi ni prav, da smo spomnili klerikalce na njihove dolžnosti kot večine. Slovenski naprednjaki so danes opozicija, kot slaba vest klerikalcev, ki jih neprenehoma draži in vznemirja, da ne morejo vpeljati skrajne politične korupcije na Slovenskem. Mi imamo tako malo število mandatov na Dunaju, da mladane ne pridemo vpoštev. Usodo slov. naroda odločujejo danes na Dunaju klerikalci in oni morajo biti tudi odgovorni za vse, kar se nam zgodi slabega. Vlada se bode gotovo v prvi vrsti ozirala na želje klerikalne naše večine — zato se morajo klerikalci v prvi vrsti upreti za slov. pravno fakulteto. Ako je ne dobimo, pomenja to neuspeh slov. klerikalne politike na Dunaju, za kateri bode klical narod v prvi vrsti na odgovor Šusteršiča in tovaršijo. Zato se nikar ne zgovarjajte — in to na perfiden in lažnjiv način — na nas, temveč skrbite, da fakulteto dobimo!

a **„Tagespost“ o slov. obstrukciji v petek in v nedeljo.** Minuli petek je pisala „Tagesp.“ da so „dokazali shodi in nemškem Štajerskem, da prebivalstvo obsoja frivočno slovensko obstrukcijo v Gradcu“. V nedeljo pa piše Dobernig v „Tagesp.“ na uvodnem mestu sledeče: „Niti strastne obstrukcijske scene v deželnem zboru niso našle kakega odmeva med nemškim prebivalstvom. Za poročila očividca frivolne igre Slovencev, znamenitega poslanca, ni imelo niti sto mož v Gradcu interesa.“ To je interesantno priznanje! Kaže se, da nemški narod kot takšen nima interesa za gonjo nekaterih hujskačev proti Slovincem. Dobernigov argument nam bo še dobro služil.

Divjanje avtomobilov po naših cestah postaja že smrtnonevarno. Včeraj sta dva taka (eden je bil Lindauerjev) pridirjala iz Celja. Blizu Štribarja v Gaberju je prišel nasproti poštni voz iz Vitanja; konj se je ustrašil in se prevrgel z vozom vred čez kupe kamenja v jarek. Poklicane činitelje nujno opozarjamo, naj storijo takim naglim vožnjam osobito po cestah, ki so jako obiskane in še posebej ob dnevih, ko je frekvenca cest itak silno velika, energično konec. Zakaj pa vraga imamo pol. oblasti in občine, če nas avtomobilisti pri vsem tem meni nič tebi nič lahko spravijo v smrtno nevarnost?!

a **Celjska podružnica nemšk. plan. društva** je imela te dni svoj občni zbor. Šteje 119 članov. Spomina vredno je, da je nakupila znano jamo v Hudi luknji. Slovenska nemarnost, ki se ne briga za rodna tla!

v **Septembarski Izgredi in „vahtarica“.** Znano je, da je celjsko državno pravdnštvo moralo popraviti trditve „vahtarice“, da so si Slovenci 20. sept. 1908 v Celju sami pobili šipe in napise. K temu dogodku piše „Unterst. Volksz.“: „Okrivljenje „vahtarice“ je tako perfidno in za Nemce nečastno, da se moramo čuditi onim, ki kaj takega mirno prenesejo. Ali se je že pozabilo, da so hiteli iz cele Spodnještajerske (sic!) nemški sodrugi v Celje, da bi mesto ubranili pred napovedanim slovenskim napadom? Slovenske šipe in napise so razbili Nemci.“

v **O celjskih nemških trgovcih** pripoveduje „Unterst. Volkszeit.“ to in ono zanimivost. Tako sta prevzela po Pretnerju, ki se je na francoski način posloval iz Celja, trgovino s steklom Rakusch

in König in jo vodita že dve leti, ne da bi baje plačala potrebno inkorporacijsko pristojbino. Naj bi napravil kaj takega kateri drugi obrtnik v Celju! — List pripoveduje tudi o podpolkovniku Fanningerju, ki je dobil gostilniško koncesijo (I) v Celju, da so ga vojaki zaradi ljubeznivega obnašanja baje na Češkem pretepli; v gostilno seveda smejo zopet hoditi k njemu z drugimi ljudmi, ki so za visokega gospoda „gesindl“, vred.

v **Pri današnjih naborih v Celju** je bilo potrjenih 31 fantov; na nabor jih je došlo 142. Med potrjenimi je vseh 6 članov celjskega „Sokola“, ki so šli k naboru. Prisegali so vsi fantje razun štirih slovenski. Sploh se opaža med našo mladino lepo napredovanje narodne zavednosti.

Iz finančne službe. Finančni minister je povišal davčnega nadzornika gosp. nadoskrbnika Ivana Knopa v Gradcu v 7. činovni razred.

a **Vodstvo jugoslov. socijaldemokratske stranke** vprašamo sledeče: Kako da raznašalec lista „Naprej“, katerega mu takoj vsak rad plača, agitira in raznaša zastoj med trboveljskimi delavci glasilo ptujskih renegatov „Štajerca“. Gotovo ni to migljaj od stranke za razbitje solidarnosti, katero smo še vedno izkazali pri vsaki volitvi? Danes pride tega lista v Trbovlje 6 do 8 kil, ki se brezplačno dele med delavce. Raznašalec, bivši vodja soc. stranke pred Linhartom agitira zanj, raznaša razpor s tem med delavstvom, rokodelci in srednjim slojem v prid onim, ki črtijo vse, kar je slovenskega. Raznašalec, vpokojeni rudar Čavžek in vpokojeni tajnik Linhart hodita gotovo roko v roki. Se vidi!

a **Prodajalka konjskih klobas.** Posestnica Hrovat iz Dolgoš je prodajala na mariborskem trgu konjske klobase, katere je zunaj nekoliko namazala s svinjsko mastjo, za svinjske. Nekateri kupci, ki klobas niso mogli jesti, so jih dali policiji v preiskavo, katera je potem Hrovatki vzela klobase. Tržno nadzorstvo se v Mariboru, Ptuj in Celju površno ali popolnoma nič ne izvršuje, tako da so meščani na milost in nemilost izročeni enakim goljufijam.

v **Iz Št. Janža na Dr. p.** Za družbo sv. C. in M. se je poslalo K 570, katera vsota se je nabrala v Lešnikovi gostilni pri Šentjanžu dne 27. sušča pri veselem narodnem omizju. Šentjanžani poslužujte se nabiralnika v omenjeni gostilni. Ne zahtevajo se od vas kronice, kakor je dalal še pred nedavnim časom tukaj neki vsiljivi gospod. Izvedeli smo, da še darovatelji svetlih kronc danes nevedo, kako so se one porabile, samo toliko se ve, da prepotrebna družba sv. Cirila in Metoda ni dobila niti vinarja.

v **Iz Ptujске gore.** Leto za letom zapira ptuj-ska policija naše fante o priliki nabora, naj si ima za to še tako malenkosten povod. Slišimo, da je letos zaprla sina viničarja g. dr. Jartele, ker je fant nosil na prsih slovenski trak, ni pa ga hotel na policajevo povelje odreči. Fantje, ki zatajijo svoj materinski jezik, kateri odvržejo narodne barve, ne bodo nikdar pravi vojaki. Če jim je to oboje lahko storiti, še lažje bodo zapustili zastavo, ko bi imeli braniti vladarja in domovino. In kaj takega bi pospeševala ptuj-ska policija? Med slovenskim narodom naj ne bode izdajic! Skrbeti ima za to slehern narodnjak, posebno pa mi župani. — Z vojaškimi nabori iz Ptuj-a ven! — Prosim tem potom občine Majšperg, Stoprce, Sv. Bolfank, Dolena, Zg. Pristava, Sela-Trnovci, Sv. Lovrenc Dr. p. in Cirkovce, da pravočasno vložijo prošnje za vršitev prihodnjih vojaških naborov na **Ptujski gori** pri ckr. dopolnilnem okrajnem poveljstvu v Celju in pri ckr. okr. glavarstvu v Ptuj, kakor bode to storila občina Ptuj-ska gora, ki je središče imenovanih občin. — Slovenski časopisi se prosijo za blagohoten ponatis! **Jurij Topolovc, župan.**

Slovenskim tajnikom ckr. kmetijske družbe za Štajersko je imenovan absolvent poljedelske visoke šole g. Franjo Holz, naš rojak od Maribora, zaveden Slovenec. Začetkom aprila nastopi svoje mesto. Upamo, da bo kmetiška organizacija po slov. Štajerskem pod njegovim vodstvom — rastla in cvetela.

a **Umrl je v Mariboru** kavarnar Fabijan Azzola, posestnik znane kavarne v Vetrinjski ulici.

a **Novi poštni urad** se ustanovi, kakor se sedaj uradno naznanja, v Slivnici pod Mariborom. Opravljat bode pisemsko in poštnoprevozno službo ter bode tudi sprejemal hranilne vloge za pošto hranilnico. Na kolodvor bode hodil pot dvakrat na dan.

a **Izobraževalni tečaj za učitelje**, ki se zanimajo za deška ročna dela, se vrši na Dunaju

od 18. jul. do 13. avg. v 1. dunajski šolski delavnici, XVI. Kopperstr. 75 Priredi ga dunajsko društvo za deška ročna dela.

Podpornemu društvu za sloven. visokošolce na Dunaju so dalje poslali: 225 K: Ljubljanska kreditna banka; 200 K: Posavec na Dunaju; po 100 K: inž. Gustav Pibrouz, tehn. vodja na Dunaju in Hranilno in posojilno društvo v Ptuj; po 50 K: Mestno županstvo v Kranju, Posojilnica v Ribnici in Kmetijska posojilnica na Vrhniki; po 30 K: dr. Karol Hinterlechner, Dunaj, Obrtno pomožno društvo v Ljubljani in Okrajna posojilnica v Ormožu; po 20 K: g-a Ana Dobida v Trstu, K. A. na Jesenicah, Hranilnica in posojilnica na Dolu, Posojilnica v Framu in na Vranskem; 12 K: Posojilnica v Vojniku; po 10 K: Dr. Matko Heric, prof. v Št. Pavlu, Minka Hrašovec v Radovljici, dr. Ivan Jenko, primarij v Ljubljani, dr. Leop. Poljanec, c. kr. profesor v Mariboru, Juri Šenk, p. d. Makek, Jezersko in dr. Klement Seshun, odvetnik na Dunaju; 6 K: dr. Karol Janežič, Volosko; po 5 K: notar Jak. Kogej v Postojni, Jak. Vrečko, c. kr. pošt. nadkom., Zader in dr. Fr. Žizek, Gradec; po 4 K: Jelena Bavdek, dr. Fr. Detela, vladni svetnik v Ljubljani in Ivan Šorli, c. kr. nam. svetnik, Pazin; po 2 K: Fr. Abulner, Ljubljana, prof. Mart. Mastnak, Gorica in prof. Saša Šantel, Pazin; 1 K: župnik Bolt, Bartol, Sp. Bernik. Skupaj 1067 K. Odbor se iskreno zahvaljuje za poslane darove in prosi z ozirom na veliko potrebo novih podpor. Darove sprejema društveni blagajnik, **Ivan Luzar, nadrevident j.ž. v p., Dunaj III. Reisnerstrasse 27:**

Marberžani so slovenskemu svetu že precej znani vsled hudomušnih storij, katere je napisal o njih šaljivec iz Podravja, Osojnik. Sedaj imajo prepri radi pokopališča. Župnik pravi, da noče skupnega pokopališča za katolike, protestante, samopristopce in — mrtve novorojence. Marberžani zagovarjajo to — izjemoma — pametno idejo in razvil se bode sedaj med župnikom in tržani novi prepri za pokopališče. Šaljivec bode moral še napisati storijo o marberškemu župniku, ki se boji verskih preprirov med katoliki in protestanti celo na pokopališču.

Posledica svetega misijona. Iz Vel. Sv. Florjana poročajo graški listi, da so misijonarji tam take debele pripovedovali o fantovanju in vasovanju, da se je celo najklerikalnejšim buticam zdelo vendar že preveč in so kar povprek zmerjali misijonarje, seveda med seboj. Ravno v času svetega misijona pa se je zgodila v bližnji vasi jako čedna dogodbica. Neko tiho predspomladansko noč so se našli kar štirje pod oknom vaše lepote. Tudi neki oženjeni klerikalni zaupnik je prišel — kajpada samo slučajno mimo. Pa bilo je vse zastoj; lepotic je delal družbo že peti in ko je ta zajadral proti domačemu krovu, so ga vsi ostali štirje v lepi slogi — do krvavega pretepli. Pa še naj kdo trdi, da niso koristni naši misijoni!

Umrl je v Sv. Roku ob Sotli g. Plevčak, posestnik kamnolomov. Bil je dober Slovenec. N. v m. p.!

Zgorelo je v Radizlju nad Slivnico na velikonočni petek hišno in gospodarsko poslopje vdove Magdalene Petelinc. Rešili so le živino in nekaj obleke.

Pismo vrliga slov. dekleta iz Gradca. »Slov. Gospodinja« je priobčila sledeči dopis priproste slovenske kuharice v Gradcu, gdč. Terezije Vrečko, ki priča, kako globoko narodno čutijo nekatera naša dekleta v nemškem mestu:

Pismo iz Gradca.

Da zvedo tudi v domovini, kako težavno stališče imamo graški Slovenci v tem za nas popolnoma tujem mestu, sem se namenila, da napišem nekaj vrstic v »Slovensko gospodinjco«. Slovencev nas je tukaj 30.000, a žal, da jih niti 2000 ne moremo upoštevati, ki bi bili ostali zvesti svoji domovini, svojemu milemu materinskemu jeziku. Pogubili so se v valovih tujega nasilstva in sedaj delajo hujše proti nam kakor pravi, rojeni Nemci. A kaj je temu vzrok? Ker se že prej v domovini niso dosti brigali za svojo narodnost, niso čitali slovenskih knjig in časopisov, niso se izobraževali; zato se niti ne zavedajo, da so del mogočnega, več kot 100 milijonov broječega naroda Slovanov. — Ko pridejo taki omahljivci in mlačneži v tujino, se kaj kmalu začno sramovati svojega materinskega jezika, medtem ko jim vse tuje nepopisno ugaja in se jim zdi nad vse imenitno. Naj le povem tukaj dva dogodka, ki sem ju doživela v tujini! Moja tovarišica iz mojega rojstnega kraja, ki je tudi tukaj v Gradcu, pride nekega dne k meni v vas. Akoravno je šele eno leto tukaj, že trdi, da je pozabila svoj materinski jezik, ki je tako okoren in ga nikakor ne more več gladko govoriti. Povabila sem jo, naj gre z menoj v naše slovensko društvo »Domovina«. In tam se reva ni mogla načuditi, da pridejo v društvo pravi gospodje in da govorijo svoj rodni jezik. Niti najmanj se ne sramujejo, četudi nas Nemci tako zaničujejo. Tedaj sem se pa jaz oglasila, Z navdušenimi besedami sem jej začela prigovarjati, naj se vendar zaveda svoje vrednosti, svoje narodnosti, svojega jezika, ki je tako lep in blaglasen ter naj se ne ozira na naše sovražnike, ki bi nas najraje utopili v žlici vode. Moja prijateljica je spoznala, kako napačno je ravnala, prosila me je, naj jo podučim ter pripeljem na pravo pot. Drugi dogodek: Uslužbenec iz prodajalne mi prinese tamkaj nakup-

ljene stvari. Ko pride v kuhinjo, se radovedno ozira naokrog ter opazi na steni slovenski koledar. »To je pa menda »vindiš«?« vpraša zaničljivo, seveda v nemškem jeziku. »Tudi jaz sem bil nekdanj »vindišer«, česar se še zmeraj sramujem, a sedaj nisem več »vindišer« in tudi nočem biti; in če vidim katerega, ga bolj zaničujem, kakor največjega hudodelca.« — Glejte, drage rojakinje, kako žalostno je to za nas! Naši lastni bratje nas zaničujejo, ker so izgubili vso ljubezen do jezika, katerega jih je učila njihova mati. Izdajajo nas ter nam škodujejo. Zato nam je treba združeno delovati, posebno tukaj v nemškem Gradcu, kjer smo Slovenci tako razkropljeni. V združenju, v slogi je moč, in z močjo ter z uma svitlim mečem premagamo vse, vse!

Druge slov. dežele.

2000. predstavo je doživelo slovensko »dramatično društvo« v Ljubljani na velikonočno nedeljo. To je gotovo znamenit dogodek na trnjevi poti slovenske dramske umetnosti.

v Slovenska kmeta celovškimi klerikalnim politikom. Poročali smo, da sta na manifestacijskem shodu v Ljubljani dne 13. tm. govorila za koroške Slovence vrla narodna kmeta Prošekar in Kobentar. Celovski »Mir«, ki je v zadnjem času postal gnojnična jama ljubljanskih klerikalnih hlevov, ju je zaradi tega napadel in jima na koncu dejal, da, če hočeta na Koroškem delati med Slovenci razdor, naj gresta tja, odkoder sta prišla. Razume se, da je vrla poštenjaka, ki sta se rodila na koroški slovenski zemlji in katerih pradedi so v turških in francoskih bojih močili to zemljo s svojo krvjo, taka pisava morala razburiti. Zato objavljata odprto pismo na klerikalne kolovodje v Celovcu, v katerem jim dokazeta, da so oni privandrali na Koroško in delajo tam razdor, ne pa onadva. H koncu kličeta slovenske kmete na Koroškem, naj (vključno skrajno zavoženi in zmešani ter narodni celoti kvarni politiki — dr. Brejca in drugih!) ne obupajo, ampak naj gredo po svoji poti naprej. Iz vsega se vidi, kako klerikalni petelini v Celovcu delajo edino na to, da bi koroške Slovence magari z najhujšim terorizmom spravili pod klerikalno kopito, narodov blagor in napredek jim je — velika ničla. To trdimo mi že dolgo — in veseli nas, da do tega spoznanja prihajajo tudi odlični možje izmed ljudstva na Koroškem. Klerikalizem ubija odporno silo med koroškimi Slovenstvom, in če izginejo koroški Slovenci pod nemškim pritiskom, bo to edino in izključno posledica klerikalne politike današnjih nazovi — voditeljev našega naroda na Koroškem!

v Iz Črne pri Pliberku. Na velik četrtek 24. tm. je v Črni pri vdovi Gersak (Gerschag) izbruhnil ogenj in sicer skoz dimnik, dopoldan okoli 11. ure. V silni naglici je pogorelo 21 hiš z vsemi gospodarskimi poslopji vred. Ker je spodnji veter vlekel, je le gornji del vasi čisto zgorel. Škoda je velika, kmeti in ljudstvo v veliki bedi, ker so pogorela vsa živila, obleka itd. in tudi mnogo živine. Trgovci so dobili šele 2 dni prej tri vagone moke in žita, a ogenj je uničil vse. Istočasno je v nekem drugem kraju pri Pliberku tudi pogorelo par hiš. Omeniti je še, da je Črna tudi l. 1863 pogorela in sicer tisti del, ki je sedaj ostal. Ognjegasci so tokrat ogenj le vtoliko omejili, da so zaobrili, da še ni drugi del vasi pogorel. To je bilo nekoliko lažje, ker je veter proč vlekel.

v Velik požar so imeli 24. tm. tudi v Železni Kaplji na Koroškem. V bližini papirne tovarne Rechbergove je zgorelo 5 poslopj. Prizadetih je veliko delavskih rodbin, ki so brez strehe.

v Na licejalni knjižnici v Gorici je nastavljen za knjižničarja prof. Schubert pl. Solder, Nemec, ki ne pozna niti italijanske niti jugoslovanskih literatur. »Nepripravnost« vlade je obćudovanja vredna!

v Križec Franc Josipovega viteškega reda je podelil cesar polkovniku 47. pešpolka Sternbergerja.

v V Kranju pogršajo primernih prostorov za stanovanja in prireditve narodnih društev. — Sedaj se je ustanovila zadruza, ki ima namen kupiti ali sezidati primeren »Narodni dom«.

v Obćina Poreče na Koroškem je od šentpavelskih benediktincev kupila ramašnje veleposstvo z gradom za 425.000 K. S tem je padel Nemcem »težek kamen« od srca, ker so se bali, da bi prišla stvar v slovenske roke.

v Kranjska »invazija!« Strašno! V Celovcu se naseli nov slovenski odvetnik dr. Oblak. In cel gozd nemških listov je zatulil v korn: »Kranjska invazija!« Če se drugače ne morete »vzdržati« — potem vas bo res konec!

a Akeljska družba »Quarnero«, lastnica vodovodov v Voloski in Lovrani, je sklenila odstopiti svoje akcije v vrednosti dva in pol milijona kron občini Voloska, ki je ponudbo sprejela, ker sta dve banki obljubili izvršiti financiranje.

a Na Llydovem parniku »Teba« v Trstu v prosti luki je v sredo zvečer, baš ko bi imel parnik odpluti z blagom v Benetke, nastal požar. Škoda je velika.

a V Ilirski Bistrici bodo postavili novo sodnijsko poslopje. Stavba bo stala 370.000 K.

a Komorno - koncertni večer, pri katerem sodelujejo znani umetniki Rezek, Kućera, Talich, Jonak, Bilek, Mottl, Trmota, Fišnar in Tambina, se vrši 1. aprila v mali dvorani »Narodnega doma« v Ljubljani. Izvajali bodo Mendelssohnov kvartet, Čajkovskega sekstet in Beethovena septet.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

VELIKA NESREČA NA PLESU. — VEČ STO LJUDI ZGORELO.

Budimpešta, 29. marca. V občini Ökörto se je vršil v veliki kolarnici tam. gostilne v nedeljo zvečer ples, katerega se je udeležilo več sto oseb. Vhod so zadelali z deskami, da bi ne mogli nepoklicani gostje blizu. Proti deseti uri zvečer je naenkrat iz doslej neznanega vzroka izbruhnil ogenj; okrasni na stenah in stropu so bili naenkrat v plamenu in kmalu je gorel strop sam. Goreči venci so padali med prestrašene goste, katerim je tudi začela goreti obleka. Vse je tiščalo k majhnemu izhodu, pa bilo je že prepozno: strop se je udril in pokopal skoraj vse udeležence, sodi se, da nad 250 oseb. Več sto ljudi, ki so ušli, je dobilo tako težke opekline, da bodo težko okrevali. Mnogo so jih tudi v strašni stiski dobesedno pohodili.

Budimpešta, 29. marca. Ökörto leži v satmarski županiji; vas šteje 277 hiš z 2.000 prebivalci. — Ljudje letajo vsled nesreče kot blazni okoli; na pogorišču je videti kupe 15—20 zgorelih in zadušenih mrličev. Število mrličev znaša 400, ranjencev nad 100.

Budimpešta, 29. marca. Vzrok strašne nesreče v Ökörto je to, da so bili izhodi z deskami zabiti in na notrajnji strani pred vrati klopi.

Budimpešta, 29. marca. Ko so došle prve vesti o požaru, se je takoj obvestilo cesarja, ki je na to v posebni brzojavki izrekel ogerski vladni svoje sožalje. Minister Hieronymi se poda na kraj nesreče.

Szatmar, 29. marca. Število mrtvih znaša baje 500 in se še utegne vsled umiranja opečenih znatno povečati.

Budimpešta, 29. marca. Poročila o nesreči v Ökörto so vedno strašnejša. V celi okolici ni nobene občine, v kateri bi ne tugovali za kakim mrličem. — Več sto deklet in fantov je zgorelo.

OBISKI NA BALKANSKIH DVORIH.

Carigrad, 29. marca. Včeraj popoldne se je bolgarska kraljeva dvojica odpeljala iz Carigrada. Na kolodvor je došel sultan s prestolonaslednikom, več ministrov, poslanece v bolgarska naselbina.

Beligrad, 29. marca. Sultanov obisk v Beogradu in Sofiji je sedaj sklenjena stvar. Sultan se pripelje na svoji jahti 6. maja v Varno, pride 19. v Sofijo in 24. v Beligrad. Govori se tudi o možnosti sestanka med ruskim carjem in sultanom.

KRALJ PETER ODSTOPI?

Beligrad, 29. marca. Po mestu so razširjene govorice, da kralj Peter po svojem potovanju odstopi na korist princu Aleksandru. Princ izvršuje sedaj kraljevsko oblast v Srbiji in je podpisal že več važnih dekretov.

BOLGARSKO-TURŠKI DOGOVOR.

Petrograd, 29. marca. Petrograjska brzojavna agentura poroča iz Carigrada: Bolgarski min. predsednik Manilov je izjavil dopisniku petrograjske brzojavne agenture, da so se vršili in dobro končali dogovori s turško vlado glede 5 točk: 1. Zveza med bolgarskimi in turškimi železnicami. 2. Trgovska pogodba. 3. Ureditev mej. 4. Podaniško vprašanje in 5. Eksarhat. Glede tega se je dognalo, da ostane bolgarski eksarh na čelu bolgarski duhovščini na Turškem in v Bolgariji.

NOVO ITALJANSKO MINISTERSTVO.

Rim, 29. marca. Kakor javlja — »Messagero«, utegne biti bodoče ministerstvo sestavljeno sledeče: Luzzatti, predsedstvo, Di san Giuliano, zunanje zadeve, Tedesco notranje, Orlando pravosodje, Sacchi javna dela, Credaco — uk in bogočastje, Pani finance, Facta — pošta. — Znamenito je na tej listi, da bode sestavljena s pomočjo radikalcev (Sacchi, Credaro).

ČEŠKA KRŠČANSKO-SOCIJALNA STRANKA.

Praga, 29. marca. V gledališki dvorani Narodnega doma na kralj. Vinogradih se je vršil kongres češke klerikalne stranke, na katerem se jo je sklenilo prekrstiti v »češko krščansko-socijalno stranko«. Shoda, kateri je revidiral češki klerikalni program, se je udeležilo 340 zaupnikov.

ETNA ZOPET DELUJE.

Catania, 29. marca. Lava teče v treh tokih v dolino. Najmočnejši tok je širok 400 m in teče proti S. Leo; oddaljen je 7 km od človeških stanovanj.

Drugi teče proti Nikolisiju in je oddaljen od hiš 2 km, tretji proti Boreliju, oddaljen od hiš 3 km. Ta je že uničil nekaj poslopj in vinogradov. Ognjenik bljuva kamenje in gosti pepel pada na okolico.

FINSKI ZAKONI V RUSKI DUMI — KONEC FINSKE SAMOSTALNOSTI.

Petrograd, 29. marca. Ruska дума bode v kratkem začela obravnavati takozvano finsko predlogo. Najvažnejše točke so sledeče: udeležba Finske na drž. izdatkih, armada, kompetenca sodišč, svoboda shodov in društev, denar, pošta in brzojav, železnice, pravice inozemcev. Finski deželni zbor voli v ruski državni svet 1, v duma 5 zastopnikov, ki pa morajo biti večji ruskega jezika.

ODLIKOVANJA.

Budimpešta, 29. marca. Cesar je podelil ministroma Haerdltu in Stürgkhu red železne krone prvega razreda, Pop je pa dobil čast tajnega svetnika.

ČRNE OSEPNICE V PRAGI.

Praga, 29. marca. Črne osepnice, katere je zanesel v Prago neki ruski trgovec, se sedaj čudno širijo. Mati in sestra zdravnika dr. Liebena ste jih tudi dobili in so ju spravili v izolirano barako.

NESREČA NA VOJNI LADJLI.

Manilla, 29. marca. Na ameriški križarki »Charleston« se je razletel top pri strelnih vajah in je ubil in ranil 8 vojakov.

Književnost.

a Vaclav Beneš - Trěbinsky. Kraljica Dagmar. Zgodovinski roman. Prevel I. H. Zormanov. Slovanska knjižnica 173—180. Tiskala in založila »Goriška tiskarna« A. Gaberšček. — Cena broširani knjigi K 3'90 s poštnino 20 vin. več. — Ravno kar je izšlo to lepo delo znamenitega češkega pisatelja v slov. prevodu. Dejanje se vrši v dobi podjarmljenja polabskih Slovanov. Glavno ulogo igra Draguška, hči češkega grofa Premýsala, ki se je poročila z danskim kraljem Valdemarjem. Dasi je imela proti sebi vse danske plemiče, se ji je posrečilo osvojiti si vsa srca. Vse jo je ljubilo in Danci so prekrstili ime te svoje kraljice slovenske krvi v Dagmar. Mnogo zanimivega najde pisatelj in mnogo lepih in bridkih epizod iz zgodovine slovenskega plemena, polabskih Slovanov je popisanih v tej knjigi. Knjiga bo gotovo vsakomur dobro došla, zato jo pa tudi prav toplo priporočamo.

a Guy de Maupassant: Novele. Prevel Pastuškin. Tiskala in založila »Goriška tiskarna« A. Gaberšček. Cena K 3'— po pošti K 3'20. Francoski pisatelj Guy de Maupassant je že nekoliko znan slovenskemu občinstvu in ta knjiga vsebuje že drugo izbirko njegovih novel in črtic. (Prvo je prestavil dr. Ivo Šorli.) Maupassant se odlikuje po svojih kratkih, po večini satirično barvanih črticah in humorja polnih novelah. Pastuškinova zbirka šteje 23 prav srečno izbranih novel Maupassanta, tega najizrazitejšega zastopnika francoske pripovedne literature mlajše materialistične smeri. Zato pa priporočamo prav toplo vsem to novo knjigo v prikladni žepni obliki.

a Književnost. Pred kratkim je izšla v Hribarjevi tiskarni v Ljubljani zbirka šaljivih črtic iz marnberške starodavnosti pod naslovom **Janko Osojnik »Šaljivec iz Podravja«**. Knjiga je namenjena v prvi vrsti štajerskemu in koroškemu obmejnemu slovenskemu ljudstvu. Izmed 17 črtic jih je 8 že znanih našim čitateljem, ker so izšle lani kot podlistek v »Narodnem Listu« nekaj jih je objavila tudi »Sloga«. Knjižica bo povzdignila v marsikaterem priprostem čitatelju narodno zavest na oni način, ki je našemu ljudstvu najbolj pristopen. Poroča se nam o velikih uspehih, ki jih je dosegla knjižica kar v prvih tednih na Koroškem in v Podravju, zlasti na Pohorju, kjer je je razpečal »Mariborski Sokol« že 600 iztisov. Društvo dobiva dan za dnevom nova naročila. Priporočamo knjigo tembolj, ker jo je založil pisatelj v korist »Sokolskemu domu« v Mariboru. Pri »Mariborskem Sokolu« se dobiva knjiga po 1 K, po pošti po 1 K 10 vin.

Po svetu.

v Najdena blagajna. V Wilhelmshavenu je ukradel neki tesar blagajno storpédovke v vrednosti 23.000 mark in ko so ga zaprli, je rekel, da je blagajno pogreznil v pristanišču. Sedaj pa javljajo, da je tat policijo nalagal. Blagajno so namreč našli v tesarjevem stanovanju; manjkalo je samo 2000 mark.

v 12.000 bal pavole je zgorelo v Liverpoolu. Škoda na pogorelem skladišču se ceni na 600.000 mark.

v Literarna tatvina. V Nürnbergu je nekdo ukradel iz »Germankega muzeja« dragoceno knjigo »Des Todes Dantz«, ki je izšla leta 1489 v Lübecku na mali četrinski obliki, 36 listov 729 lesozezi. O tatu ni sledu tako da je ta knjiga, edina svoje vrste, izg. bljena.

a Osvojenje zraka. Prusko vojno ministerstvo je dovolilo za zrakoplovljenje v avgustu, ki se bode vršilo eden teden med Berlinom in Johanisthalom dve darili po 9000 mark. Tekme se smejo udeležiti samo Nemci s stroji, ki so bili na Nemškem napravljeni.

Zagrebska tovarna, tvrdke Henrik Francka sinov, v vsakem oziru novodobno urejena,
izdeluje svoje proizvode izključno iz najboljših sirovin.

V Vaš prid bode, bode te li pri nakupovanju dajali prednost temu izvrstnemu proizvodu
pravemu :Franckovem: kavnem pridatku z mlinčkom,
iz zagrebske tovarne.

4-Step V. T. M. 1911 V.

a Knežji tat. Knez Boris Volkonski v Petrogradu je ogoljufal dve dobrodelni društvi, ki jih je sam ustanovil, za večino milodarov. Ker je živel zelo potratno, so prišli tatvinam hitro na sled. Sedaj se rusko plemstvo zelo čudi in razburja, kot bi ne bilo samo ravno tako.

a Haremske dame in evnuhi, ki jih na Dunaju kaže neki impresario kot spomine na nekdanjo sultanovo slavo, morda harema nikoli videle niso. Policija je eno že razkrinkala; pokazalo se je, da je Berlinka. Ker drugim ženskam in evnuhom tudi ne verjamejo, bode turški konzul pregledal vse potne liste. Najbrže pa niso ne one ne ti pristni.

v Dragocene slike uničene. Iz Pariza javljajo, da je nekdo v umetniški palači na elizejskih poljih, kjer je bila otvorjena pomladna razstava, razrezal dvanajst dragocenih slik. Samijo enega nastavljenca zavoda.

v Na mirovni kongres v Štokholmu pride tudi grof Lev Tolstoj. Kongres bo meseca avgusta.

v Originalna kazen. Pred sodnikom v San Francisco je stal nedavno vagabund zaradi nekega prestopka. Vagabund je prišel v kolikor mogoče nesnažnem stanju. Sodnik ga je obsodil na — 90 kopelj.

v Bombo so našli v čakalnici na kolodvoru v Dun. Novem mestu. Zavita je bila v kavčuk. Oddali so jo v municijsko tovarno v Wöllersdorfu, da se preišče, je-li bomba erarična.

v Na begu ustreljen. Vojak Barnabaš Valji je nedavno že v četrti pobegnil od svojega polka. Tokrat je vzel tudi puško s seboj. Potoval je najprej le ponoči, po dnevu se je skrival. Nedavno pa je v noči naletel na orožnika. Rešiti se je skušal z begom. Ker je orožnik bežal za njim, se je vojak obrnil in streljal nanj, a ni zadel. Nato ga je orožnik ustrelil v srce.

v Dvesto kamenčkov v želodcu so našli v Trentu pri nekem zblaznelem delavcu iz Pergine. On je baje bil krščansko-socialno organiziran in je hotel — udati v božjo voljo — dopolniti slabo mezdo s tako hrano, ki bi vsaj za dalje časa zalegla.

v Roparski napad na graščino. Od ruske meje javljajo, da je napadlo 20 roparjev grad Domnirivica. Ustrelili so dva stražnika, nato pa udri v grad, ubili v boju posestnikovo sestro in njenega nečaka, na to so pa še vse oropali, kar so le koli mogli.

v Carnegie se je spokoril. Milijardar Andrew Carnegie je v govoril v Los Angeles (Kalifornija) zelo plamteče in prepričevalno, pri čemur je povdarjal, da so trusti zelo škodljiva iznajdba za narodno gospodarstvo. Tudi proti borzi in špekulantom se je obrnil. Zatrjeval je, da bode skoro prišel čas, ko nikdo ne bode več smatral članov — fondne borze za trgovce. V bližnji bodočnosti se baje ne bo več vprašalo, koliko kdo zasluži, ampak kako si to pridobi kar ima.

v Blaznik na vlaku. Na ekspresnem vlaku Baltimore-Ohio je ustrelil neki zblazneli pijanec kondukterja in strojevodjo in nato je ugroževal še potnike, ki se niso upali ganiti z mesta. Blaznik je seveda postal gospodar vlaka, in je ostal tako dolgo, dokler ga niso železničarji ustrelili na eni prihodnjih postaj.

Znati je treba

Pekatele pravilno pripravljati, pa bodo vsakomur dišale. Navodila daje kuharska knjiga, ki jo razpošilja Prva kranjska tovarna testenin v Il. Bistrici vsakomur zastoj.

Obrambni vestnik.

Za obrambni sklad družbe sv. Cirila in Metoda so se nadalje zavezali plačati 200 K sledeči p. n. gg.: 633. Antonija Kompare v Trstu; 634. Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Cerklje-Čatež; 635. Moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici (kamen I. družabnega večera moške podružnice v Gorici) plačala 200 kron; 636. Ignacij Fludernik, profesor na srbski realki, Sarajevo; 637. do 641. Koroški učitelji (pet kamnov); 642. Omizje pri Roži (dr. Tavčarjev večer) plačalo 200 K; 634. Fran Babič, trgovec v Ljubljani (plačal 50 K); 644. Neimenovani

iz Ljubljane; 645. Posojilnica v Trebnjem (plačala 200 K); 646. Čitalnica v Ipavi (plačala 200 kron); 657. Slovenski visokošolci v Pragi (prvi obrok plačali v znesku 100 K).

Ko mene več ne bo... Šesterim zavarovancem na življenje s skupno svoto 6000 K družbi sv. Cirila in Metoda v korist pridružila sta se zopet dva rodoljuba ga. E. in g. dr. P. vsak s svoto 500 K. Prva češka zavarovalnica v Trstu je poslala ti polici po želji zavarovancev naravnost naši družbi. Hvala iskrena!

a Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za kozjanski okraj ima občni zbor za tekoče leto v nedeljo, dne 3. aprila t. l. v Kozjem v gostilni g. Gučeka ob 5. uri popoldne s sledečim sporedom: 1. poročila načelnika, tajnika in blagajnika o poslovanju v pretečenem letu, 2. volitev novega odbora in delegata, 3. slučajnosti.

a Slovenski delavec družbi sv. Cirila in Metoda piše takole: Prosim, blagovolite sprejeti dva zavitka znank iz različnih držav, katere sem preteklo mesece nabral v korist naši prekoristni družbi sv. Cirila in Metoda. Strašno vest so mi prinesli listi „Glas Naroda“ in „Soča“, kako brutalno streže „Slovenec“ (škofovo glasilo) po naši družbi, da bi jo zatrl in uničil. Po tolikih letih naj se to zgodi? — Ne sme propasti, dokler naš narod živi! Tukaj smo v tujini, za svoj narod skoraj izgubljeni, v rojstni zemlji pa mora ostati Slovenec gospodar! — Nismo gospodje, delavci smo, po tovarnah in rudokopih si služimo svoj kruh — ni ga pa med nami rojaka, da bi rekel: „Družba sv. Cirila in Metoda je brez pomena!“ Naj sovražnik še tako pritiska na nas, junaška srca vrlh Slovencev se bodo unemala v ljubezni do matere zemlje slovenske. Mal položi dar domu na altar! V slogi je moč! — Voščim vsej družbi veselih velikonočnih praznikov in vedno večjega sočutja vrlim rodoljubom in darovalcem Ciril-Metodove družbe.

a Za obrambni sklad družbe sv. Cirila in Metoda pošiljajo družbini prijatelji iz Pulja kot odgovor na gotovi nekvalificirani napad en kamen v znesku 200 K pod geslom: „Rudeča marela v Pulju“ prispeva en kamen s pristavkom: „Bog živi Slovence, vesele — pod okriljem rudeče marelje!“

Dober tek je dobra stvar,
Zanemarjaj je nikar!
Dober tek imaš vsak dan,
Ako živiš

Najboljši želodčni likér!

Sladki in grenki.

Ljudska kakovost liter K 2-40.
Kabinetna kakovost „ „ 4-80.
Naslov za naročila: „Florian“, Ljubljana.

Sva-ilo pred ponaredbami!

Loterijske številke.

Trst, dne 26. marca 1910: 44, 47, 90, 69, 37.
Linc, „ „ „ 31, 27, 19, 49, 23.

Trgovski sotrudnik

se sprejme takoj v trgovini mešanega blaga
L. Kuharič, Ormož. Ponudbe naj pošljejo
le boljše moči. 222 3-1

Učenca

za prodajalno z mešanim blagom in deželnimi
pridelki, s primerno šolsko izobrazbo sprejmeta

Norbert Zanier & sin,

Sv. Peter, Savinska dolina. 221 3-1

Nova vila in hiša z vrtom

in uta za kopelj ob Savinji. 7 minut od Celja
se za 13.000 in 7000 kron proda. Naslov:
F. Dolinar, Celje. 218 3-2

Edini narodni klepar v Celju

Anton Jošt

Savinska ulica št. 4

prevzema vsa v svojo stroko spadajoča
dela in popravila ter se slavnemu p. n. ob-
činstvu najviljudneje priporoča v mnogo-
brojna naročila. 159 7-5

Ako se hočeš poučiti o

Cerkvenih pristojbinah

ali štolnini

kupi si v tiskarni **lv. Pr. Lampreta**
v Kranju ali v nekaterih knjigarnah
brošurico z zgornjim naslovom, ki
stane 30 vin., s poštnino 40 vin.
181 3-2

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mosta
izdeluje vse različne vrste obutal v mo-
dernih fazenah in po solidnih cenah. V
zalogi ima tudi zgotovljeno obutev.

Sukna in modno blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian

tvornica za sukno
v Humpolcu na Češkem.
Vzorec franko. 96